Kyrkogårds VANDRING.se

Ansgarius Gustav Andersson

Ansgar arbetade som rättare på sin svärfars jordbruk Vika i Sillingebyn i Långserud. Gården försvann när E18 byggdes. Han köpte även upp björktimmer som bland annat användes till spad- och grepskaft i smed jan på Wiksfors bruk.

Inez arbetade som bankkassörska på Wermlandsbankens kontor som låg mittemot sågverket i Sillingsfors.

I början av 1960-talet flyttade Ansgar och Inez till Säffle. De byggde hus på Björkvägen. Wiksforsfabriken hade sålts och Wermlandsbankens kontor lagts ned. Han fortsatte med jakt och skogsbruk och paret hade ofta besök av utflyttade Långserudsbor. Han dog 1987 och Ines 1992, båda begravdes i Långserud.

Hästar, skog och älgjakt var Ansgars stora intressen. Det var alltid festligt att höra hans historier och anekdoter. När han köpte skogsskiftet till egendomen Dalen i Esbjörbyn av en svenskamerikan berättade han.

– *Ja bjö´n fyretusen, sa Ansgar*.

– *Du ä bogas, dä ä möe skog*, sa amerikanen.

– *Dä ä möjligt, men dä ska väre möe skog te fyretusen,* svarade Ansgar.

Ansgar fick frågan om han förstod vad bogas betydde.

– *Stölli,* svarade han. *Ja kônne engelska förr, ja träffa Anton i Severhögen som hade vôre i amerka och han berätta för mig hôlles engelska va.*

Förr i tiden, innan frysboxen blev vanlig, hade älgköttet en kraftigare viltsmak. Man saltade in eller kokade och lade in på konservburkar. Ofta la man även köttet i mjölk före tillagning samt blandade med fett fläsk.

Några dagar före älgjakten skulle Inez med bussen till Säffle för att handla. Innan bussen rullade i väg stack Ansgar in huvet och ropade till Inez med hög röst.

– *Köp fett fläsk,* som för att understryka att nu vankas det älgkött.

Det bar sig inte bättre än att Esbjörbylaget blev utan älg det året.

– *Du har fett fläsk, Ansgar,* var en vanlig kommentar den hösten.

OBS. Läs en längre berättelse om Ansgar. **Klicka här 🗎**